

91RO-Strigătul de la miezul nopții-Cele șapte peceti-Cei 144 de mii sigilați-CRIMEA-UCRAINA-TURCIA-RUSIA-Isaia 1-2-3

Pacea lui Cristos, iubiți frați, mica turmă a Domnului Isus Cristos. Vă salutăm de la Institutul Madison în cea de-a 352-a zi de la începutul războiului împotriva Ucrainei. Al doilea început, ca să spunem așa, pentru că adevăratul război a început în 2014. Pentru că această zi este a 352-a zi de război, 352 de zile de moarte, de distrugere, de atrocități și de tot răul pe care această putere parazită din est l-a adus asupra vestului. Am văzut de atâtea zile, de aproape un an, mai sunt câteva zile până se împlinește un an, și am văzut atâtea nedreptate, atâtea moarte a unui popor nevinovat, un popor care nu a căutat teritoriul nimănui, un popor care nu a vrut să-și extindă granițele, un popor chinuit, un popor nevinovat, un popor care, pe neașteptate, în 2014, răul s-a abătut asupra lui și, fără ajutor din partea Occidentului, fără niciun ajutor, a trebuit să piardă peninsula Crimeea, a trebuit să piardă și alte teritorii. Iar întrebarea pentru noi, cei care citim Biblia, este de ce, de ce? De ce? Pentru că Domnul spune că trebuie să înțelegem ce se întâmplă în această lume. Cuvântul Său a fost dat pentru a înțelege vremurile și judecata, pentru a înțelege tot ceea ce se întâmplă la nivelul națiunilor, tot ceea ce se întâmplă între țări, tot ceea ce se întâmplă în această lume trebuie să fie reflectat în Biblie. Conflictele dintre națiuni, spune Ellen White, dar și dezastrele naturale, cauza pentru care ele apar, toate acestea trebuie să le înțelegem noi, cei care studiem Biblia. Deci, privind puțin cu ochi profetic, în trecutul acestui an de război, am primit de la Domnul un mic ajutor, să zicem, în această săptămână, pentru a putea înțelege mai bine. Am citit un citat pe care am dori să îl citim la începutul acestei teme, care nu va fi o temă politică, ci o temă profetică. Vom comenta cuvântul pe care Domnul ni l-a dat astăzi. Și înainte de asta, am dori să citim un citat din pionieri, un citat de Haskel, de la un pionier credincios, un pionier care a scris o carte foarte cunoscută, foarte importantă, care se numește "Crucea și umbra ei" (1914). Și am dori să citim un citat care, în mod surprinzător, are legătură cu Ucraina. Cartea se numește "Povestea lui Daniel, profetul", publicată în 1904. Este vorba de Stephen Nelson Haskel. Vom citi un citat care se află la pagina 247, în engleză, paragraful 3, și 248, paragraful 2. Și citatul sună astfel. Ascultați cu mare atenție. "Toți ochii sunt ațintiți asupra acestui punct, și asta de ani de zile. Turcia este universal cunoscută ca fiind bolnavul Orientului, iar singurul motiv pentru care nu moare este acela că intoxicantele sunt administrate la figurat mai întâi de o națiune și apoi de alta. Va veni vremea când va părăsi Constantinopolul și se va stabili în Palestina, adică își va planta tabernacolul între Marea Mediterană și Marea Roșie. Din nou și din nou, lumea și-a dat seama că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape". Rețineți aceste cuvinte. "Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape", spune Haskel, "Pentru că toată lumea știe că atunci când turcii vor părăsi Constantinopolul, va avea loc o dezmembrare generală a Europei. Poate că ei nu numesc acest conflict iminent bătălia de la Armagedon, dar Dumnezeu l-a numit astfel. În războiul din Crimeea din 1853-1856, lumea tremura din cauza Turciei și, pentru ca nu cumva criza să se precipite, Anglia și Franța au venit în ajutor, iar Rusiei i s-a ordonat să se dea la o parte. Și în războiul ruso-turc din 1877, puterile Europei s-au unit pentru a susține viața

bolnavului". Iar următorul paragraf este profetic, vorbește despre Apocalipsa. "Am văzut patru îngeri care stăteau în picioare la cele patru colțuri ale pământului, ținând cele patru vânturi ale pământului, și am văzut un alt înger care se suia de la răsărit, având pecetea Dumnezeului celui viu." Ne amintim cu claritate cuvintele din Apocalipsa capitolul 7. "Nu faceți rău pământului până când nu vom pecetlui pe robii Dumnezeului nostru în frunțile lor". Al treilea paragraf din Haskel pe care urmează să îl citim sună astfel. "Dumnezeu are ochii ațintiți asupra poporului Său și nu este niciodată lipsit de un martor în lume. Nimeni nu știe când va pleca Turcia din Europa". Rețineți cuvintele. De data aceasta nu mai spune "din Constantinopol", ci din Europa. "Nimeni nu știe când va ieși Turcia din Europa". Este surprinzător că spune aceste cuvinte, deoarece Turcia nu face parte din Europa, ci din Asia. Dar aici, în mod profetic, Haskel a avut inspirația de a vedea că Turcia urma să intre în coaliția occidentală, în coaliția Europei Occidentale. Iar Haskel spune aici: "Nimeni nu știe când Turcia va părăsi Europa, dar când o va face, istoria pământului va fi scurtă. Atunci se va spune: Cine este drept, să fie drept, iar cine se sfințește, să se sfințească". Aceasta este Apocalipsa 22:11, încheierea generală a harului.

Haskel continuă: "Astăzi este ziua pregătirii. Soarta Babilonului, a Medo-Persiei, a Greciei și a Romei este consemnată pentru edificarea națiunilor de astăzi. Iar lecțiile predate de toți se concentrează pe evenimentele care se petrec chiar în fața noastră. În timp ce lumea urmărește Turcia, slujitorul lui Dumnezeu să urmărească mișcările Marelui Său Preot, a cărui slujbă pentru păcat este aproape încheiată." Aici, fratele Haskel pare să facă o legătură între ceea ce se întâmplă cu Turcia, sau ceea ce se întâmplă între națiuni, conflictele dintre națiuni, spune el, sunt legate de slujirea Domnului Isus Cristos în Locul Preasfânt. Este exact ceea ce am arătat în multe dintre temele pe care le-am înregistrat de la Institutul Madison. Am arătat în mod clar că conflictele dintre națiuni arată ceea ce se întâmplă în Locul Preasfânt. Și am arătat că acest conflict din Ucraina este direct legat de sigilarea celor 144.000. Am spus noi, pentru cei care nu au auzit, deși recomandăm ca toți să asculte temele, de la Paștele din 2021 și până acum, pentru că de atunci Domnul a dat semne că timpul de pecetluire a celor 144.000 urma să înceapă în curând. Și apoi a dat primul semn, care a început, care a fost același semn al Domnului Isus Cristos atunci când și-a început slujba de căutare a "celor 144.000", între ghilimele, adică a ucenicilor Săi, și de pregătire a acestora. Slujirea sa a început cu o nuntă. Așadar, primul semn a fost o nuntă care a avut loc în toamna anului 2021. Apoi, câteva luni mai târziu, a început războiul din Ucraina, la începutul anului 2022, iar acesta a fost al doilea semn. Acest eveniment, așa cum am arătat, pentru că Dumnezeu ne-a arătat, Dumnezeu ne-a deschis Cuvântul pentru a putea înțelege și ne-a deschis mințile, ne-a arătat că acesta este primul sigiliu din Apocalipsa capitolul 6. Și că cele șapte sigilii sunt pentru a putea sigila pe cei 144.000. Și am arătat că al doilea sigiliu era o sabie mare dată unei puteri roșii, iar steagul Rusiei, vechiul steag, adevăratul steag al adevăratului ei caracter, care este comunismul, este roșu. Și am arătat într-o altă temă cele trei puteri din Est, din Asia, să spunem, cele trei puteri care au steaguri roșii. Și am arătat Rusia, China și Turcia. Am arătat aceste trei puteri care vor juca un rol în evenimentele finale. Acest citat, Domnul ne-a dat să înțelegem că și pionierii noștri, deși nu au înțeles întregul deznodământ al evenimentelor finale, pentru că nu era pentru ei să

înțeleagă, este pentru noi. Ellen White spune că numai după împlinirea profeției putem înțelege pe deplin și clar împlinirea profeției. După ce profeția se împlinește, ne putem da seama de tot ceea ce a fost implicat în această profeție. Așadar, Haskell nu a putut da decât câteva indicii că sfârșitul, lucrarea finală a Domnului Isus Cristos în Locul Preasfânt, sigilarea celor 144.000, are legătură cu Turcia, are legătură cu Rusia, care apare aici, are legătură cu Crimeea, care este Ucraina, Turcia, Rusia și Ucraina. Are legătură cu acestea și, evident, cu restul Occidentului, pentru că și Occidentul apare aici. Toate națiunile pe care le-a menționat în aceste trei paragrafe sunt Occidentul, Ucraina, Turcia și Rusia. Și spune că ceea ce se întâmplă printre aceste națiuni are legătură cu sfârșitul harului, cu ceea ce se va întâmpla înainte de a fi dat decretul din Apocalipsa 22:11. Are legătură cu pecetluirea celor 144.000 și cu mântuirea tuturor celorlalți martiri ai Domnului din rândul popoarelor. Așadar, aici se pare că a existat un război pentru Crimeea, un război al Crimeii între 1853-1856. Asta după ce Turcia a cedat practic puterea, s-a predat. Era împlinirea acelei profeții, să zicem, înțeleasă de un pionier al nostru, din Apocalipsa, când Imperiul Otoman avea să se oprească din mers, avea să cedeze puterea. Și după aceea a fost un război în Crimeea. El spune că aici lumea a tremurat pentru Turcia, pentru ca criza să nu se precipite, pentru că lumea înainte de acest război, lumea tremura pentru nenorociri, primele nenorociri, primele două nenorociri care, în interpretarea istorică, reprezentau Imperiul Otoman. Atunci întreaga lume a tremurat pentru ca Turcia să nu mai ia din nou în mâinile sale această putere distructivă. Iar Anglia și Franța au intervenit pentru ca acest lucru să nu se întâmple, pentru ca Turcia să nu devină din nou o putere distructivă față de Occident, față de lumea occidentală, pentru că Turcia, otomanii au invadat o mulțime de teritorii. Iar Rusiei i s-a ordonat să nu se implice. Mai târziu, se pare că a existat un război ruso-turc în 1877. Iar puterile Europei s-au unit pentru a sprijini viața bolnavului, adică a Turciei.

Se pare că și în trecut puterile Europei s-au unit, dar nu pentru a apăra Ucraina, ci pentru a apăra Turcia. Se pare că, în trecut, Turcia a jucat un rol, a avut un război cu Rusia și așa mai departe. Acum, dacă ne uităm la Turcia, putem observa doar că, în acest moment, aceasta se află în alianță cu Occidentul, dar s-a opus de mai multe ori planurilor Occidentului. Este o putere cu două minți, este o putere care nu știi ce va face în viitor. Nu știi. Este o putere care se poate schimba. Turcia, așa cum s-a schimbat în trecut, se poate schimba din nou. Este o putere care nu este creștină, să zicem. Este o putere de steag roșu și care ne face să ne gândim serios că se poate da de partea cealaltă. Ea poate lua partea țărilor pe care Satana le va folosi. Am vrut să menționăm despre acest citat din Haskell pentru a înțelege că în conflictul final, în conflictul din ziua ispășirii, aici, între națiuni, Crimeea are un rol central. Crimeea se află aici, între toate aceste țări, între Rusia, între Europa și Turcia. Crimeea se află la Marea Neagră. Crimeea a fost luată de Rusia în 2014. Și, în mod surprinzător, Rusia a dobândit această bucată de pământ, o țară atât de mare, atât de uriașă ca Rusia, a dobândit o bucată de peninsulă, o bucată de pământ care este Crimeea. Aparent, acest lucru nu are nimic de-a face cu Biblia, dar Biblia vorbește despre un conflict final. În Matei 24, Domnul ne-a spus că națiunile se va ridica împotriva altei națiuni. Vor fi războaie pe pământ, dar nu va fi încă sfârșitul. Nu va fi. La sfârșitul lumii, trebuie să existe războaie. Și, așa cum spune Haskell aici, aceste războaie trebuie să se

concentreze în jurul Crimeei, se pare, aici, între națiunile Europei sau ale Occidentului și Rusia, Turcia și acele puteri cu steag roșu. La începutul zilei ispășirii, dușmanul a purtat război în Crimeea, și acesta a fost începutul zilei ispășirii, a fost începutul pregătirii celor 144.000, pentru că istoria trebuia să se încheie în acel moment cu Ellen White. Și a fost război în Crimeea. Acea generație nu a putut, nu a avut credința necesară pentru a obține sigiliul lui Dumnezeu, pentru ca cei 144.000 să fie sigilați în acel moment. Deci a existat o a doua încercare, care este încercarea lui Iosua, a doua încercare de a intra în Canaanul ceresc, care este acum. Și înțelegem că, de la cel de-al doilea război mondial, care a pus capăt acestei prime încercări a Domnului de a pune capăt istoriei lumii, de la cel de-al doilea război mondial, Domnul a pregătit terenul pentru a putea, în cele din urmă, să pecetluiască poporul Său victorios. Și au fost mai multe războaie. Războiul rece, care a început imediat după cel de-al doilea război mondial. Apoi alte războaie pe acest pământ, războiul din Vietnam, Afganistan și alte războaie între Occident și Orient. Dar din 2001, mai clar, dușmanul, dușmanul a primit puterea de a se întări și de a putea ajunge la ceea ce a făcut, începând cu 2014 și ajungând la acest război din 2022. Să reținem că Putin se află la putere ca președinte al Rusiei, ca dictator al Rusiei, de 23 de ani. De acum 22-23 de ani. Adică, începând, se pare, cu acest an 2001, începând cu 2001, Rusia s-a pregătit, datorită acestui dictator, s-a pregătit să joace rolul său final în istoria profetică a acestei lumi. Și primul lucru pe care l-a făcut în 2014, să notăm anii, pentru că asta este după ce Laodiceea a respins Duhul Sfânt. Din 2014 mai este un an până în 2015, când, în sfârșit, Laodiceea a fost respinsă, conducerea; pentru membri mai este încă timp să se trezească. Și apoi, în 2014, Rusia ia Crimeea. Se pare că istoria se repetă exact din acei ani, din 2014 mai clar, pentru că în 2013, la sfârșitul anului, în toamnă, începând cu data de 22 a celei de-a zecea luni din 2013, a început lucrul la Institutul Madison. Domnul a ridicat turnul turmei. Acest lucru s-a întâmplat la sfârșitul anului 2013. Este ca și cum acum, la sfârșitul anului 2021, Domnul a dat un semn, care a fost o nuntă, iar apoi, la începutul anului 2022, câteva luni mai târziu, Rusia începe războiul împotriva Ucrainei. Nu s-a mulțumit să aibă doar Crimeea și celelalte regiuni din Donbass și celelalte. Se pare că Ucraina a fost în centrul întregii istorii care trebuie să se întâmple ca un semn că pecetluirea se realizează din sfânta sfintelor. Astfel, Ucraina pare să fie cea care are de suferit. Ucraina a fost aleasă să sufere o nedreptate. Iar Ucraina are o istorie lungă, deși în trecut a fost aparent atașată teritoriului Uniunii Sovietice, dar a fost întotdeauna un popor diferit, o națiune diferită de Rusia. Deci...

La câteva luni după ce Rusia a cucerit Crimeea în 2014, cu câteva luni înainte, în toamna lui 2013, Domnul a înființat Madison. Domnul a început din nou lucrarea vechiului Madison pe care Ellen White l-a construit și care este biserica, biserica biruitoare, unde poporul lui Dumnezeu va fi pecetluit, datorită lucrării din Madison. Ellen White a fost cea care a condus poporul rămășiței lui Dumnezeu din acea mare apostazie alfa. Rămăseseră câțiva, iar Domnul a condus "femeia în pustie", așa cum spune Apocalipsa, ea a condus rămășița credincioasă a adventismului, i-a condus în Madison. Din tot adventismul, acest minister rămăsese ca centru, ca direcție a lucrării Domnului, ca un colț de rai pe pământ, ca loc în care trebuiau pregătite caracterele celor 144.000 . Și această lucrare a durat 50 de ani, apoi s-a încheiat. Această lucrare

trebuia să înceapă din nou. Iar această lucrare Domnul a început-o în toamna anului 2013, exact în ziua în care a început lucrarea în Locul Preasfânt în 1844. 22 octombrie a fost începutul lucrării în 1844, iar 22 octombrie a fost începutul Institutului Madison în 2013. Câteva luni mai târziu, la începutul anului 2014, Rusia a atacat Ucraina și a cucerit Crimeea. A luat acel teritoriu, Crimeea. Nu cumva toate aceste semne care au fost deja menționate, care vor fi semne profetice că decretul din Apocalipsa 22:11 este aproape, nu cumva toate aceste semne despre Rusia, Crimeea, acest război din Ucraina, au legătură cu sfârșitul lumii? Nu are legătură cu sigilarea celor 144.000 care trebuie să aibă loc înainte ca Domnul să poată declara decretul final? Cine este drept să fie drept. Bineînțeles că da. Cei 144.000 trebuie să fie pecetluiți în fruntea lor înainte ca ploaia târzie să cadă. Unii nu sunt de acord cu acest lucru, dar acesta este adevărul. Înainte de a primi ploaia târzie, cei 144.000 trebuie să fie pecetluiți cu caracterul lui Dumnezeu în mintea lor, în fruntea lor, adică în mintea lor, în subconștient și în conștient. Mintea lor trebuie să devină mintea lui Isus. Ei trebuie să primească mintea lui Isus. Ei trebuie să devină copii ale lui Isus în caracter. Ei trebuie să ajungă la o consacrare nemaiîntâlnită pe acest pământ la un asemenea nivel al unui întreg popor mondial. Dar această lucrare, Domnul a promis-o și o va face. Această lucrare este obiectul principal, este tema principală a lucrării din Locul Preasfânt. Domnul tânjește, spune că Duhul Sfânt tânjește cu multă dorință, tânjește ca Isus Cristos să se nască în acești 144.000, ca Isus Cristos să ia chip în noi și să ajungă la plinătatea Sa și ca noi să fim transformați din slavă în slavă până la statura plinătății caracterului lui Cristos. Această lucrare a fost simbolizată atunci când Domnul a spus: "Am dorit atât de mult să iau această cină cu voi". Să ne amintim de Paște. Acea dorință a Domnului a fost o manifestare a dorinței pe care o are acum de a Se vedea reflectat în acest popor. "Mi-am dorit atât de mult să iau această cină" și acest cuvânt cină ne amintește de mesajul către Laodicea.

"Cine va deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el și el cu mine". Toate acestea vorbesc despre o intrare a lui Isus Cristos în noi, vorbind despre cele cinci fecioare înțelepte din Laodicea, ca Laodicea să-și deschidă mințile la un asemenea nivel încât Cristos să poată locui în ele, să cineze cu ele, ceea ce este o metaforă. Aceasta înseamnă să-L iubești pe Dumnezeu, să-L iubești pe Dumnezeu mai presus de toate și să-ți iubești aproapele. A cina cu o persoană este cel mai mare gest de iubire. Ce înseamnă a cina? Iar după cină, Domnul și-a dat viața. Să-și dea viața este cel mai mare gest de iubire, iar a cina înseamnă, de asemenea, a cina cu cineva cu adevărat, nu cu intenții. A dori să iei cina cu cineva, "Aș dori să iau cina cu o astfel de persoană", nu poate fi spus decât de cineva care iubește o astfel de persoană, sau nu se poate lua cina în acest fel decât între cei care se iubesc. Așadar, cele cinci fecioare înțelepte trebuie să atingă acest nivel, trebuie să atingă acest nivel de iubire. Ei trebuie să obțină în primul rând o naștere din nou, o naștere adevărată, așa cum ucenicii au fost botezați, să spunem, în suferințele Domnului, pe cruce. Crucea a fost pentru ei punctul de cotitură al adevăratei convertirii. Până atunci erau cele cinci fecioare înțelepte, cele cinci fecioare care dormeau și nu înțelegeau nimic din lucrarea pe care o făcea Cristos și din lucrarea pe care Cristos o face chiar acum din Sfânta Sfintelor. Există un popor care a fost binecuvântat de Domnul cu bijuteriile adevărului, cu comoara adevărului, dar care nu a fost încă eliberat de acest adevăr.

Așa că Domnul trebuie să aibă răbdare și va aștepta până când acest popor va deschide ușa adevărului către Isus Cristos. Acești oameni Îl vor vedea pe Cristos Isus și pe Cel răstignit și vor renunța la sine, la egoism, la planurile lor, la urmarea voinței lor, la închinarea la vițelul egoismului uman. Ei se vor da pe ei înșiși ca preoți care vor fi transformați rapid, conform caracterului lui Cristos, în preoți și regi, adică, ca să spunem așa, în mari preoți, pentru că ei sunt preoții zilei ispășirii. Ei sunt preoții care slujesc, care înainte slujeau în Sfânta Sfintelor, care era una singură, numai marele preot putea intra în Sfânta Sfintelor și numai marii preoți, făcuți preoți-regi de către Domnul Isus Cristos, vor putea intra în Sfânta Sfintelor, în prezența lui Dumnezeu, așa cum se spune în Apocalipsă. Și de a fi colaboratori cu Cristos, de a fi armata Lui specială. Până acum am făcut o introducere în subiect și vom vedea că în această săptămână, când au avut loc evenimente în Madison, când Domnul ne-a anunțat, ne-a avertizat și Domnul a trimis anumiți oameni aici și i-a adus de la mii și mii de kilometri, de la mii și mii de kilometri, i-a adus din două locuri diferite, fără să știe unul de altul și fără ca noi să știm nimic, în aceeași zi, în ziua lunii pline, fără ca noi să înțelegem. Am înțeles după doar câteva ore, am înțeles că Domnul anunțase dimineața și că Domnul a vrut să facă o judecată în această lună plină, pentru că în psalm se spune că în lunile noi, în lunile pline și în sărbători, în sabbate, Domnul face judecăți mari pentru a salva, pentru a trezi și Domnul a adus niște fecioare adormite să primească cuvântul Său, să primească cuvântul care le-ar fi putut trezi. Era exact la lună plină, când luna era la sută la sută luminozitate. Acest lucru confirmă încă o dată că Domnul are un calendar și că El acționează în conformitate cu acest calendar, are un model, să spunem, un calendar, un model de evenimente, când va permite evenimente, când va permite națiunilor să lucreze, așa cum a permis Rusiei chiar acum. El a permis acest lucru în 2014, dar până în 2014 nu a permis acest lucru, trebuia să fie chiar înainte de 2015, care este la șapte ani după 2008, care 2008 este la șapte ani după 2001, când a fost dat semnul lui Isaia că turnurile vor cădea; când turnurile vor cădea, va începe sfârșitul. Domnul a permis un 7-7, două etape de șapte ani până în 2015 și încă șapte ani până în 2022 când a început războiul, 7-7-7, trei etape de șapte ani până când a început pecetluirea, capitolul 6 din Apocalipsa a început să se împlinească literal, adică să se împlinească escatologic într-o a doua împlinire, nu negând împlinirea istorică, ci înțelegând că are o dublă împlinire, așa cum capitolul 24 din Matei este un capitol cu dublă împlinire. A fost la nivel local cu Ierusalimul și va fi la nivel global cu lumea la sfârșit. În același mod, cartea Apocalipsa are o dublă împlinire și, după cele trei perioade de șapte ani, Domnul a permis Rusiei să atace cu adevărat cu o armată uriașă în Ucraina, de data aceasta în toată Ucraina, nu doar în Crimeea, iar acest conflict nu va fi unul mic, unul local, nu. Acest conflict va implica întregul Occident, Statele Unite, și acest conflict va fi un război, un al treilea război mondial, ca să spunem așa. Acest război care vine ca o împlinire a războaielor anunțate în Matei 24, ne arată că sfârșitul nu este încă, așa cum a spus Domnul Isus. Vom vedea aceste războaie, sfârșitul nu este încă, dar sfârșitul este aproape și acest război arată că Domnul pecetluiește, Domnul vrea cu adevărat să trezească pentru ultima dată și pentru ultima oară cele cinci fecioare înțelepte. În parabola din Matei capitolul 25, strigătul de la miezul nopții se aude de la Institutul Madison, din 2014. Din 2014, Domnul a făcut să înceapă strigătul

dinspre Institutul Madison; a fost atunci când Domnul a permis să se pună bazele site-ului și a tot ce a fost făcut, a canalului YouTube și a înregistrărilor, primele înregistrări care au fost făcute, strigătul care trebuie să vină din turnul turmei, strigătul care trebuie să denunțe și să clarifice erorile care sunt în Laodicea, erori, interpretări false și tot felul de minciuni care i-au ținut pe oameni adormiți, i-au ținut pe oameni ca și cum ar fi dormit fără puterea de a înțelege. Oile nu au primit hrana care trebuia să fie dată turmei, oile au slăbit, multe oi au murit din cauza hranei de care aveau atâta nevoie, și atunci Domnul a stabilit un turn al turmei pentru a putea da hrana la momentul potrivit, așa cum spune acolo la sfârșitul lui Matei 24, iar după aceea spune, vorbește despre strigătul de la miezul nopții, vorbește despre cele cinci fecioare înțelepte și cele cinci fecioare neînțelepte și vorbește despre strigătul de la miezul nopții care se va auzi chiar înainte de venirea Mirelui, înainte de întoarcerea mirelui. Ce alt strigăt există în această lume care să explice aceste evenimente din Daniel, cartea sigilată, și Apocalipsa, cartea deschisă? Aceste interpretări pe care mulți le-au dat până acum pentru că mulți unși falși se vor ridica și vor înșela pe mulți. Domnul, în mijlocul tuturor acestor predici și a tuturor acestor interpretări ale atâtor mii și mii de oameni, Domnul trebuie să aibă pe cineva care să prezinte adevărul. Domnul trebuie să aibă o sursă din care să vină adevărul, din care să vorbească, și aceasta nu va fi o catedrală mare, nu va fi un amvon luxos, nu va fi un stadion unde predică marii predicatori. Domnul a predicat cu smerenie și Ioan Botezătorul a predicat cu smerenie de pe un munte. Apoi Domnul a vizitat satele și toată țara. Pentru noi, acest lucru simbolizează umblarea cuvântului, așa cum se spune în Vechiul Testament: "Cuvântul Meu va umbla repede pe fața pământului și va împlini scopul Meu". Cuvântul lui Dumnezeu este cel care ne vizitează. Cristos este cuvântul făcut trup. De aceea a vizitat fizic toate orașele lui Israel, căutând copii luminii. Dar, în acest ultim moment, Domnul a permis o tehnologie prin care, într-o clipă, cuvântul Său, dintr-un singur loc de pe pământ, poate vizita întreaga lume deodată. Cuvântul poate umbla repede pe pământ și cel care aude și ascultă poate înțelege, poate fi luminat întunericul din mintea sa și se poate trezi din starea de oase uscate, poate primi Duhul Sfânt dacă se pocăiește și mărturisește așa cum a făcut Iacov în lupta sa cu îngerul Domnului. Dacă oamenii, cele cinci fecioare înțelepte, vor ajunge să intercepteze aceste cuvinte ale Institutului Madison, vor ajunge să găsească, să se armonizeze cu aceste cuvinte, să poată găsi printre atâtea lucruri care se predică în lume, și vor ajunge să audă aceste teme care vorbesc toate despre Cristos în noi, speranța gloriei, atunci aceste cinci fecioare pot deveni vii. Ezechiel 37 arată clar cum se vor trezi cele cinci fecioare. "Cu strigătul de la miezul nopții" se spune în altă parte în Matei 25, cu strigătul de la miezul nopții dat de turnul turmei. În acest caz, cel puțin din partea Institutului Madison. Dacă Domnul are și alte ministere ca împlinire a turnului turmei, pe acest pământ, El o știe, dar nu putem determina pe nimeni să asculte de nimeni, pentru că ar însemna să-i înșelăm, ar însemna să-i trimitem pe căi greșite și să-i urmeze pe cei orbi și să cadă împreună în groapă. Cunoaștem experiența noastră în Institutul Madison și modul în care Domnul ne-a vorbit și ne-a călăuzit cu miracole, cu semne puternice. Pas cu pas, El a împlinit în Institutul Madison toate profețiile cu dată până acum. Domnul se manifestă cu umilință în această lume. Domnul se va manifesta cu

smerenie și în final. Și Domnul nu va ridica un mare minister. Domnul va ridica un minister mic, așa cum a fost Madison din vechime, care dintr-o fermă de porci, Domnul a făcut un colț de rai pe pământ, un loc în care toți cei care mergeau erau o familie și toți lucrau dezinteresat, fără să se gândească la ei înșiși, ci la cum ar putea sluji pentru a salva suflete. Și au mers cu toții acolo și a fost numită Școala Madison, pentru că într-adevăr lucrarea lui Dumnezeu și biserica lui Dumnezeu este o școală. Domnul a fost numit învățător, marele învățător, pentru că biserica este într-adevăr o școală. Este o școală a caracterului lui Dumnezeu. Este o școală în care primești caracterul lui Iisus Cristos. Așadar, Institutul Madison a început în mod profetic. Am arătat acest lucru în alte subiecte, tocmai am menționat, pentru a înțelege de ce Domnul ne-a dat să înțelegem că pecețile, cele șapte peceți din Apocalipsa capitolul 6 au început, pentru că Domnul a dat aceste semne, cele două semne, cei doi martori din Institutul Madison, ne-a dat confirmarea aici. Domnul a anunțat aceste semne cu șapte luni înainte, la Paștele din 2021, de aceea îi îndemnăm pe toți cei care aud aceste cuvinte să fie capabili să primească tot ceea ce s-a predicat de aici de la Institutul Madison, de la Paștele din 2021 până aici, pentru a putea înțelege totul, pentru a înțelege toată lucrarea Domnului. Și vom deschide acum Bibliile noastre în Isaia capitolul 1, 2 și 3. Vom deschide Bibliile noastre în cuvântul pe care Domnul l-a dat de trei ori în această săptămână. Acultați cu atenție, Domnul de trei ori, deschizând trei Biblii diferite în trei altare diferite, Domnul a vorbit același lucru. Este imposibil din punct de vedere uman să deschizi trei Biblii diferite și să le deschizi pe aceeași pagină. Pentru că Domnul a vorbit cu câteva zile înainte de Sabat și a arătat Isaia 1, 2, 3, iar apoi, la începutul acestui Sabat, seară, a dat Isaia 1, 2 și 3, iar în slujba de Sabat, în această slujbă pe care o înregistrăm, Domnul a dat din nou, pentru a treia oară, Isaia capitolul 1, capitolul 2 și capitolul 3. Dacă Domnul ne-a dat același cuvânt de atâtea ori, deși era suficient să ni-l dea de două ori, pentru că în Biblie, când Domnul a vorbit de două ori, când Domnul a rostit a doua oară același cuvânt, acesta a fost pecetluit, s-a hotărât că va fi împlinit întocmai. Dar când Domnul vorbește de trei ori, ce poate însemna asta? Cât de serios trebuie să fie acest cuvânt și această profetie și aceste cuvinte pe care Domnul vrea să le înțelegem? Să citim câteva versete. Vom citi Isaia 2 de la versetul 16. Mai întâi de toate, trebuie să înțelegem că capitolele 2-5 sunt un singur cuvânt, sunt o singură revelație dată lui Isaia. Într-un singur moment, când Domnul i-a vorbit, i-a spus toate aceste cuvinte deodată. Și aceste cuvinte sunt pentru Iuda și Ierusalim, se spune în capitolul 1, versetul 1. În mod simbolic, înțelegem că sunt pentru Laodiceea, pentru a trezi cele cinci fecioare înțelepte. Și vom vedea că aici vorbește clar: "Nu-mi aduceți jertfele voastre, eu nu le suport, nu vreau să văd mâini ridicate cu răutate, cu o inimă rea, egoistă." Domnul, preaiubiți frați, nu suportă jertfele pe care le aduce Laodiceea. El nu poate suporta închinarea pe care o face Laodiceea. El nu poate suporta rugăciunile pe care le aduce Laodiceea. Toate acestea, toate aceste slujbe, toate rugăciunile, toate imnurile, tot ceea ce crede Laodiceea că face pentru a-L lăuda pe Domnul, sunt respinse de Domnul. Toate sunt lucruri abominabile, ca să le spunem așa. Pentru că în Biblie se spune că până și rugăciunile celor răi sunt o urâciune înaintea lui Dumnezeu. Când o persoană egoistă care vrea să rămână în egoismul său, chiar dacă citește zilnic despre caracterul altruist al Domnului Isus, și când o astfel de persoană

se roagă în egoismul său, aceasta este o urâciune înaintea lui Dumnezeu, iubiți frați. Și aici spune, și apoi spune așa, de la versetul 16: "Spălați-vă, curățați-vă, îndepărtați de sub ochii mei nelegiuirea faptelor voastre, încetați să mai faceți răul, învățați să faceți binele, căutați judecata, restaurați pe cel nedreptățit, judecați pe orfan, ocrotiți pe văduvă, veniți repede, zice Domnul, și să dăm socoteală, dacă păcatele voastre au fost ca stacojiu, vor fi albe ca zăpada, dacă au fost roșii ca purpura, vor fi ca lâna." Să observăm, iubiți frați, că problema Locului Preasfânt este una singură, egoismul uman. Păcatul acestei lumi, spune Ellen White, este egoismul. Problema care îl împiedică pe Domnul să se mai întoarcă, pentru că nu poate să pecetluiască pe cei egoiști, este că aceste cinci fecioare înțelepte sunt încă egoiste, au încă egoism, sunt încă contaminate așa cum Lot a fost contaminat de Sodoma și Domnul le-a salvat doar pentru că i-a mai rămas o trăsătură de caracter, sau câteva, dar acolo se vorbește de ospitalitate. Și numai datorită acestei singure trăsături, care este a lui Isus Cristos, a fost mântuit. Dar el nu avea caracter, pierduse aproape totul, își pierduse fiicele, familia, totul, iar Domnul i-a salvat cu foarte puțină credință și nu a putut decât să-i ducă într-o peșteră unde și-a trăit zilele. Putem înțelege cât de dificil este pentru Domnul să găsească oameni dispuși să se transforme, dispuși să părăsească egoismul și mândria, mărirea de sine, slava deșartă și orgoliul omenesc. În trecut, Domnului Isus Cristos i-a fost greu să-i suporte pe cei doisprezece, dar să vorbim doar despre cei unsprezece, care sunt o reflectare a celor 144.000, o reflectare a celor cinci fecioare înțelepte. Atât de greu a fost pentru Domnul să suporte egoismul lor timp de trei ani și jumătate și să vadă cum, indiferent ce minune a făcut Domnul Isus Cristos, ce bunătate a arătat, ce suferință a îndurat, ei nu puteau fi transformați, inimile lor de piatră nu puteau fi zdrobite. Vă dați seama cât de greu va fi la acest sfârșit de lume să facă aceeași lucrare nu cu unsprezece, ci cu o mulțime imensă de orice limbă, popor și seminție? Un popor mondial pe care Domnul trebuie să-l aducă la biruință asupra egoismului. Acest lucru este aproape imposibil dacă Domnul a putut găsi atât de puțini în trecut. Și a fost atât de dificil pentru Domnul Isus Cristos însuși să facă această lucrare. Cum va face Domnul această lucrare acum? Și spune că El caută cu lampa pe tot pământul ca să vadă dacă este cineva care are înțelepciune și care îl cunoaște pe Dumnezeu. Din nou, "a-L cunoaște pe Dumnezeu", ceea ce înseamnă a fi intim cu Dumnezeu, ceea ce înseamnă a avea caracterul Lui. Este ca o relație între Mire și mireasă, între Cristos și mireasa sa, între Cristos și fiecare dintre noi. Relația dintre noi și Iisus Cristos, dintre fiecare dintre noi și Iisus Cristos trebuie să fie una intimă. Noi trebuie să-L cunoaștem pe El și El trebuie să ne cunoască pe noi. Iar Domnul a înălțat această rugăciune în Ioan 17, spunând că "viața veșnică este aceasta: să cunoaștem pe Isus Cristos și pe Dumnezeu Tatăl". Și aici înțelegem aceste cuvinte din Isaia capitolul 1, care sunt cuvinte actuale, sunt cuvinte pe care Domnul le trimite din Sfânta Sfințelor către Biserica Sa. "Spălați-vă, curățați-vă, îndepărtați de sub ochii Mei nelegiuirea faptelor voastre." Ce este nelegiuirea faptelor noastre? Domnul spune că faptele noastre sunt ca niște zdrențe murdare de necurăție de femeie. De ce? Dacă facem binele, El spune că chiar și acest bine pe care îl facem, dacă dăm ceva unui sărac sau ajutăm pe cineva, Laodicea, când faci asta în starea Laodicea, când faci binele, asta este o cârpă murdară. De ce? Pentru că este pătată de egoism. Pentru că este egoist, dar vrea să facă niște fapte ca fariseii, ca să se liniștească și să

se convingă că este creștin. Mulți fac fapte bune în Laodiceea pentru a se amăgi și mai mult în starea laodiceană, pentru a se minți pe ei înșiși că sunt creștini. Vă dați seama, iubiți frați, că Domnul nu va primi aceste jertfe, aceste fapte egoiste? Vă dați seama că Domnul nu va fi mințit de noi? Vă dați seama că Domnul se uită adânc în inimă? Vă dați seama că Domnul se uită în intențiile noastre atunci când facem acest lucru? Domnul nu mai suportă așa ceva. Și aici spune: "spălați-vă, curățați-vă". Știți ce înseamnă aceste cuvinte? Aceste cuvinte, "spălați-vă" sau "curățați-vă", le găsim în Apocalipsa, unde se spune că ei, cei 144.000, și-au spălat hainele, adică mințile lor, caracterele lor, în sângele Mielului. De ce în sângele Mielului? Pentru că acel sânge curăță, acel sânge este sângele iubirii altruiste, este sângele altruismului. Este altruism, este iubire agape. Au spălat în iubirea agape egoismul lor. Iubirea poate ucide egoismul, dar egoismul nu a putut să învingă iubirea care era în Cristos Isus, așa cum întunericul nu a putut să învingă lumina care a strălucit în mijlocul lui. Întunericul acestei lumi, iubiți frați, este egoismul. Lumina lui Dumnezeu este iubirea agape. "Nu există iubire mai mare decât să-ți dai viața pentru aproapele tău". Cristos, și Dumnezeu Tatăl, prin Cristos, ne-a dat, ne-a revelat toată iubirea Sa, ne-a dăruit totul. Cristos a îndurat totul pentru a fi un exemplu pentru noi, o "cale" pentru a obține viața veșnică. Așadar, singura soluție pe care Dumnezeu o are pentru cele cinci fecioare înțelepte este: "Spălați-vă, spălați-vă nelegiuirea, nelegiuirea voastră, dați-o la o parte de la fața Mea", așa cum se spune în versetul 16, "Spălați-vă nelegiuirea", egoismul vostru în sângele Mielului. De asemenea, în scrisorile lui Ioan, prima scrisoare a lui Ioan, se spune că cel care își va mărturisi păcatele și va cere nu numai iertare, ci și curățire, acela va fi mântuit, acela va obține curățirea. Curățirea nu este iertarea inițială, ci curățirea este obținerea victoriei. Și în fiecare punct al caracterului nostru, pentru fiecare trăsătură de caracter moștenită sau dobândită în această lume prin asocierile noastre cu cei neevlavioși, cu cei necurați, cu cei egoiști, cu cei răi, toate aceste trăsături de caracter rele trebuie curățate una câte una, trebuie biruite și trebuie înlocuite cu trăsăturile de caracter ale lui Isus Cristos, care au un singur cuvânt în Biblie, ele se numesc "Glorie". Trebuie să fim transformați din glorie în glorie, se spune în Noul Testament, să privim cu fața descoperită gloria lui Cristos, adică să privim caracterul Lui, să-L privim pe El, să-L privim pe Tatăl în Dumnezeuul făcut om, "cortuluind printre noi", să-L privim pe Cristos Isus. Trebuie să o facem cu dorință, trebuie să o facem cu dorul de caracterul Său, cu dorința de a avea noi înșine aceeași dragoste pentru ceilalți, de a putea manifesta același sacrificiu, de a putea face ceea ce a făcut Cristos, de a putea avea dorința pe care a avut-o Cristos de a căuta să salveze suflete. Trebuie să realizăm acest lucru, iar acest lucru înseamnă "spălare", "curățire", înseamnă să schimbăm trăsăturile noastre rele de caracter egoist cu trăsăturile glorioase de caracter ale lui Cristos, una pentru alta. Nu este doar "Doamne, îți cer iertare, iartă-mă", iar apoi mă întorc din nou la egoism. În Isaia, Domnul spune că "bunătatea Ta este ca norii dimineții care trec". Cu alte cuvinte, aceasta este bunătatea celor cinci fecioare înțelepte. Aceasta este bunătatea din Laodicea, este o bunătate care se mișcă, care trece, așa cum trec norii dimineții. Și știm că aproape întotdeauna noaptea apar niște nori, iar dimineața, când răsare soarele, aceștia dispar. Iată cum compară Domnul bunătatea laodiceană. Domnul nu acceptă această bunătate, este o cârpă murdară de necurăție de femeie în ochii lui.

Domnul poruncește prin profetul Isaia, iar acum prin cei care au mers pe urmele lui Isus Cristos, în acest caz Institutul Madison, le poruncește tuturor să își spele egoismul în sângele Mielului. Și spune aici, în versetul 17, cum să o facem: "Învățați să faceți binele". Ce bine? Binele nostru? Binele din Laodiceea? Binele fariseilor care plăteau zeciuală, făceau multe lucruri, mergeau până la marginile pământului ca să facă ucenici. Ce bine vrea Dumnezeu să facem? El a spus: "Binele este UNUL - DUMNEZEU". Numai Dumnezeu este măsura binelui, numai El va fi trestia de măsurat caracterele noastre, trestia Apocalipsei, trestia cu care se va măsura templul, adică caracterul nostru, trestia este caracterul lui Cristos. Aceasta este trestia. "Învățați să faceți binele", binele care este în Dumnezeu, nu binele care este în oameni. "Învățați să faceți binele, căutați judecata, restaurați pe cel nedreptățit, judecați pe cel fără tată, ocrotiți pe văduvă". Toate aceste fapte bune trebuie să se nască în inimile noastre.

Nu doar să ne străduim să facem fapte bune. Nu, trebuie să devină parte din noi, așa cum sângele lui Cristos a făcut parte din trupul Său. Sângele lui Cristos trebuie să curgă în venele noastre spirituale. Trebuie să curgă în noi acel altruism și acea iubire supremă pentru Dumnezeu și pentru aproapele nostru, până la nivelul în care ne face să uităm de noi înșine. Ne face să uităm. Am văzut în viața mea oameni care erau atât de absorbiți sau, ca să zic așa, oameni care voiau atât de mult să facă ceva și să o facă bine, încât nu le păsa de răul pe care și-l făceau lor înșiși. I-am văzut tăindu-se cu tăieturi uriașe, sângele curgea și ei se acopereau rapid cu ceva sau ignorau totul și continuau să lucreze. Acest tip de caracter. Nu atunci când te rănești pe tine însuși, uiți de toți ceilalți, uiți că țineai cu mâna oaia pierdută și dacă te rănești la cealaltă mână, dai drumul la oaie și ai grijă de tine. Acesta este egoism, iubiți frați. Trebuie să ne judecăm pe noi înșine și să vedem ce fel de caracter avem, ce fel de sânge ne curge prin vene. Trebuie să vedem dacă există într-adevăr iubire agape în noi. "Învățați să faceți binele, căutați judecata, restaurați pe cel nedreptățit, judecați pe cel fără tată, ocrotiți pe văduvă". Acest lucru este similar cu ceea ce a spus în altă parte. "Ce altceva cere Dumnezeu de la tine, suflete, decât să faci dreptate, să arăți milă și să umbli cu smerenie cu Dumnezeul tău?". Iată ce a venit să ne învețe Domnul Isus, pentru că se pare că de patru mii de ani omul nu a fost capabil să înțeleagă caracterul lui Dumnezeu. Au existat oameni ai lui Dumnezeu, au existat oameni care au ajuns la altruism, dar foarte puțini. Și Domnul vrea să salveze pe mulți, vrea să salveze și nu ne poate salva decât dacă se vede pe Sine însuși reflectat în noi. Iar Domnul a trebuit să coboare pe acest pământ pentru a ne arăta ce fel de iubire este iubirea lui Dumnezeu. Ce fel de lege este Legea lui Dumnezeu. Legea lui Dumnezeu nu este "să nu ucizi" fizic iar după aceea să te duci și să ucizi prin cuvinte și să vorbești de rău pe cineva. A nu ucideți cu cuțitul, dar a ucide cu cuvintele. Legea lui Dumnezeu nu sunt cuvinte scrise în piatră. Legea lui Dumnezeu este IUBIREA, înseamnă să-L iubim pe Dumnezeu în așa fel și să iubim oamenii în așa fel încât să putem uita de noi înșine datorită interesului pe care îl arătăm față de ei, uitând de noi înșine. Când a arătat Domnul Isus Cristos vreun interes față de El însuși? Când s-a concentrat asupra Lui? Când a cerut ceva pentru El însuși? A cerut într-un moment în care avea cea mai mare nevoie de mângâiere din partea celor care au fost în școala Lui atâția ani. Și le-a cerut să se roage pentru El în Ghetsimani. Și nu au făcut nici acest lucru. Domnul nu

ne va forța, așa cum Ellen White descrie în Scrieri timpurii, capitolul "Cuvânt către turma mică", unde îngerii spun că Dumnezeu nu va forța pe nimeni să dea. Dumnezeu se uită prin îngerii Săi, se uită și sunt îngroziți, sunt stupefiați de egoismul care există în biserică, care există în oamenii care spun că sunt poporul lui Dumnezeu pe acest pământ. Ei sunt stupefiați. Și acolo se spune clar că Domnul nu va obliga pe nimeni să arate dragoste, să dea săracilor, să ajute. El nu va forța pe nimeni. Domnul va deschide doar oportunități. Iar cel care este un copil al luminii nu va putea să treacă pe lângă o ocazie fără să dea din dragostea sa, care nu este a lui, ci este dragostea Domnului Isus Cristos. Iubirea lui Iisus Cristos nu este un lac, nimeni nu o poate cuprinde și nu o lase să curgă. Este un izvor, este un pârâu care curge. Numai acea iubire care trebuie dăruită altora este iubirea pe care Dumnezeu o va recunoaște ca fiind a Lui. Dacă cineva îi va spune Domnului: "Doamne, am dragoste", dar nu a făcut nimic bun, nimic, niciun bine nimănui. Acea iubire pe care o simțea în inima lui ca pe ceva arzător și îi plăcea să citească Biblia, dar nu a manifestat-o față de alții, acea iubire a fost în el o baltă de apă, o baltă de apă liniștită. Această iubire nu a reușit să vindece pe nimeni, nu a reușit să ajute pe nimeni. Și atunci Domnul îi va spune: "Pleacă de la Mine, lucrătorule al nelegiurii, nu te cunosc". Versetul 18, "Vino acum". Când va trebui să venim noi? Când vor trebui să vină cele cinci fecioare înțelepte în fața Domnului? După ce au învățat, după ce au fost curățați, după ce s-au spălat, după ce au învățat să facă binele. Se spune: "Veniți acum, zice EU SUNT, să ne judecăm: dacă păcatele voastre au fost ca stacojiu, vor fi albe ca zăpada".

Când ne va ierta Domnul păcatele noastre? Aici, în versetul 18, se vorbește despre lucrarea finală a lui Dumnezeu, că iertarea completă a păcatelor noastre este atunci când păcatele noastre vor fi luate și aruncate în marea uitării. Este momentul în care păcatele noastre vor fi șterse. În primul rând, înainte ca Domnul să șteargă egoismul nostru din Sfânta Sfintelor și să-l pună pe capul lui Satana, trebuie să ne curățim sau să ne spălăm "hainele", se spune clar aici că este o lucrare a omului. "A învăța să faci binele" este un efort uman. Este o lucrare pe care omul trebuie să se străduiască să o facă, depinzând de Domnul cu ajutorul Lui, simțindu-și slăbiciunea. Dar este efortul omului de a face acest lucru. Domnul nu va transforma nicio inimă care nu se străduiește. Aici se spune că imediat după ce își vor spăla caracterul în sângele Mielului, imediat după ce vor obține victoria, Domnul va șterge păcatele lor roșii, se spune aici, din Locul Preasfânt. Domnul îi va ierta doar pe cei care s-au schimbat, pe cei care vor fi transformați, după ce vor obține victoria, așa cum spune Ellen White, după ce vor obține victoria, Domnul le va șterge păcatele. Și aici se spune: "Dacă păcatele voastre au fost ca stacojiu, vor fi albe ca zăpada. Dacă au fost roșii ca purpura, vor fi ca lâna."

Rețineți că aceasta este exact lucrarea Sfintei Sfintelor. Este o lucrare de purificare. Nu este o muncă oarecare. Noi nu suntem în dispensațiunea curții. Noi nu suntem în dispensațiunea locului sfânt. Ne aflăm în dispensațiunea Locului Preasfânt. Este momentul în care cineva trebuie să se schimbe și să ajungă la agape. Este atunci când cineva trebuie să obțină iertarea lui Dumnezeu în ceruri. Iertarea finală. Și astfel, așa cum am spus și în alte înregistrări, păcatele multora care au fost iertate, cu iertarea inițială, care este ca o eliberare temporară, ca o eliberare care se dă unor prizonieri,

condiționată. Eliberare condiționată. Această iertare inițială pe care o dă Dumnezeu, la care se prezintă spunând: "Doamne, vreau să fiu creștin". Domnul acceptă, îi primește mărturisirea inițială a păcatelor și îi acordă iertarea condiționată. Dar am spus că păcatele multora dintre cei care au fost iertați condiționat se vor întoarce asupra lor, dacă nu-și vor termina călătoria de sfințire. Dacă se vor întoarce la răutate. Unii care mor pe această cale a sfințirii se vor mântui, dar cei care o încep, ca cele cinci fecioare neînțelepte, și apoi se întorc la răutăți, la ceea ce au lăsat, la ceea ce au vomitat, devin din nou răi și rămân așa. Păcatele mărturisite se vor întoarce din nou peste capetele lor. Această primă mărturisire și iertare a păcatului nu este o ștergere. Iar cei 144.000 trebuie să obțină ștergerea păcatelor lor, fără de care Dumnezeu nu-i va putea proteja de moarte pe acest pământ. Domnul nu va putea să-i țină în viață. Domnul îi va proteja doar pe cei care nu au niciun păcat înregistrat în ceruri, astfel încât dușmanul să poată invoca acel păcat și să le revendice viața. Domnul va putea ca o generație să nu guste moartea numai dacă se va curăța de orice păcat. Așa cum spunea Pavel: "Sunt curat de sângele vostru, de orice păcat, sunt curat". Putem înțelege ce fel de victorie vrea Dumnezeu să ne dea. Versetul 19. "Dacă veți vrea și veți asculta, veți mânca binele țării. Dacă nu vreți, și sunteți răzvrățiți, veți fi mistuiți de sabie, căci gura lui Dumnezeu a spus-o astăzi." Și apoi începe cu strigătul său, cu plânsul său pentru acest popor care a început ca Filadelfia și a devenit Laodiceea. Și el spune: "Cum ai devenit o curvă, cetate credincioasă? Ea era plină de judecată și în ea locuia echitatea, dar acum ucigașii." Și dacă ucigașii despre care vorbește Domnul aici sunt falșii păstori. Acei păstori care își ucid și își mănâncă oile, așa cum scrie în Vechiul Testament. Acei falși păstori care ar trebui să dea viață, care ar trebui să-și conducă oile pe cărări de viață și le duc la moarte. Orbii, care sunt urmați de oile oarbe. Dar aceștia vor plăti de zece ori, spune Ellen White. "Prinții voștri răzvrățiți și tovarăși de tâlhari, toți iubesc darurile și umblă după recompense. Ei nu ascultă pe orfan la judecată, și nici nu le vine cauza văduvei. De aceea, zice Domnul, Eu sunt Domnul oștirilor, Cel puternic al lui Israel; Mă voi răzbuna pe vrăjmașii Mei, Mă voi răzbuna pe potrivnicii Mei, Îmi voi întoarce mâna asupra voastră, voi curăța zgura cu puritate și voi lua tot cositorul. Observați, Domnul a promis că va curăța biserica Sa, moștenirea Sa care a fost contaminată. Și Domnul are încă un popor laodicean. Domnul vrea să scoată acest popor din egoismul lor și să-l conducă în Filadelfia. Pentru a face din ei un popor filadelfian, adică un popor al adevăratei și ultimei biserici care va fi mântuită. Biserica care va fi ferită de răul care va veni peste întreaga lume pentru a pune la încercare locuitorii pământului. Domnul are o victorie. Și această victorie o dă bisericii din Filadelfia. Numai cei care încetează să mai fie laodiceeni și intră în Filadelfia. "Fila" înseamnă dragoste. Filadelfia este biserica celor care se iubesc unii pe alții cu dragoste agape. Dintre cei care iubesc, nu doar să se iubească unii pe alții, ci să iubească cu iubire agape. Această biserică va fi cea care va intra în cer. Aici se spune că Domnul va curăța drojdia. "Îți voi restabili judecătoria ca la început și sfetnicii ca la început. Atunci vei fi numită cetate a dreptății, cetate credincioasă. Sionul va fi răscumpărat cu judecată și cei convertiți de ea cu dreptate. Dar cei răzvrățiți și păcătoși vor fi distruși împreună. Cei care Îl părăsesc pe Domnul, EU SUNT, vor fi mistuiți." Cam atât despre judecata bisericii care pretinde a fi biserica lui Dumnezeu. Judecata din Laodicea. Am citit practic capitolul 25 din

Matei, cu cele cinci fecioare înțelepte și cele cinci fecioare neînțelepte. Am auzit strigătul de la miezul nopții care se găsește aici în versetele 16, 17, 18. Acestea sunt cuvintele Domnului care invită poporul să își spele hainele în sângele Mielului. Și apoi capitolul 2. Mai târziu, am spus de la 1 la 5, dar este de la 2 la 5. Isaia primise capitolul 1 cu ceva timp înainte. Și apoi se repetă, apoi primește al doilea martor. Și este vorba de Cuvântul care este de la capitolul 2 până la capitolul 5. Și el primește acest lucru pentru a repeta practic ceea ce a spus mai întâi. Știm că același lucru a făcut Domnul cu acest popor. De-a lungul timpului, El a repetat Cuvântul Său. Aici îl găsim de două ori. Și citim în capitolul 2, din nou, că aceasta este în vremurile de pe urmă. "Ceea ce a văzut Isaia, fiul lui Amos, cu privire la Iuda și la Ierusalim: Se va întâmpla în vremurile de pe urmă, că muntele casei lui EU SUNT va fi întemeiat pe vârful munților și va fi înălțat deasupra dealurilor, și toate națiunile vor curge spre el." Observați că aceste cuvinte dovedesc că și capitolul 1. Și capitolul 2 și toate capitolele cărții lui Isaia. Și tot ceea ce au scris profeții în Vechiul Testament. Sau în Noul Testament. Au o împlinire finală. Și principala împlinire a profețiilor lor este pentru biserica din zilele din urmă. Biserica din zilele din urmă va fi în starea Laodiceană. Și această biserică trebuie să învie așa cum a fost înviat Lazăr. Domnul, la sfârșitul celor trei ani și jumătate de mers, l-a înviat pe Lazăr. Domnul, în acea înviere, a arătat cum îi va învia pe laodiceeni. Conform Ezechiel, capitolul 37. Și aici se spune că în vremurile de pe urmă Domnul Își va construi templul pe acest pământ. Cu alte cuvinte, El Își va construi poporul în caracterul Său. El va construi un templu spiritual care este alcătuit din pietre vii. Adică, de oameni înviați din morți la cei vii pentru totdeauna. Domnul nu este Dumnezeuul celor morți, ci Dumnezeuul celor vii, a spus Domnul Isus Cristos. Domnul are un templu de construit. Și până când acel templu nu va fi terminat, istoria acestei lumi nu se va încheia. Domnul are de construit un templu din pietre vii, din pietre de iubire pură. Un templu al iubirii, un templu numit iubire. "Sfințenie Domnului", așa cum scria pe coroana marelui preot. Nu înseamnă nimic altceva decât iubire, iubire agape, iubire de Dumnezeu. Acesta este caracterul sfânt al lui Dumnezeu, dragostea Sa. Și aici se spune că la sfârșitul timpului, Domnul va construi acest munte, care este un alt simbol al templului. Muntele Sion este un alt simbol al poporului Său. Este un simbol al poporului și îl găsim în Apocalipsa, capitolul 14. Acolo îi găsim pe cei 144.000 sigilați stând cu Mielul lui Dumnezeu pe Muntele Sion. Asta înseamnă că aceștia au fost pecetluiți, și-au spălat hainele, au fost biruitori. Ei au fost pecetluiți cu ploaia târzie. Și acesta este procesul pe care îl face Domnul. Iar ploaia târzie va fi doar acceptarea pe care Dumnezeu o va da acestor oameni pentru victoria lor. El va turna ploaia târzie care se găsește în Apocalipsa capitolul 8 și care este cel de-al șaptelea sigiliu. El o va turna asupra celor care au obținut victoriile din aceste prime șase sigilii. De la unu la șase este timpul în care cei 144.000 trebuie să se lepede de egoism și să se îmbrace în hainele albe din inul alb al Domnului Isus Cristos, care este altruismul. Și atunci vor primi ploaia târzie. Continuăm să citim alte câteva versete. "Și vor veni mulți oameni și vor zice: Veniți și să ne suim pe muntele lui Eu Sunt, la Casa Dumnezeului lui Iacov, și El ne va învăța căile Lui și vom umbla pe cărările Lui, căci din Sion va ieși Legea și din Ierusalim va ieși Cuvântul lui Eu Sunt." Acest al treilea verset ne arată că vor fi răscumpărați dintre neamuri datorită

victoriei obținute de cei 144.000. Domnul va face ca caracterul Său, altruismul Său, să fie văzut în lume. El va face ca hainele Sale albe să fie văzute, ca personajele Sale, ca dragostea Sa să fie dorite și de alții. De către alte persoane din lume. Domnul are un popor printre cei care nu cunosc Biblia. Și pe acest popor, în sfârșit, în zilele din urmă, Domnul îl va sui, între ghilimele, desigur că aici este spiritual, îl va sui în casa Dumnezeului lui Iacov, și ne va învăța pe noi în căile Lui. Cu alte cuvinte, Domnul îi va învăța și dragostea agape. "El va judeca între neamuri și va muștra multe popoare, iar ei își vor bate săbiile în pluguri și sulițele în prăjini de curățat. Națiune nu va ridica sabia împotriva altei națiuni și nu se va mai pregăti de război." Aici, sensul spiritual este evident. Sunt mulți în lume care nu au încă caracterul agape, ei au dușmăni. Ei au dușmăni, așa cum ucenicii aveau dușmăni între ei, chiar și atunci când trăiau alături de Domnul Isus. Cu cât mai mult cei din lume sunt în dușmănie și se războiesc între ei. Răzbunarea este la ordinea zilei, în gura celor care nu-l cunosc pe Dumnezeu. Cu toate acestea, Domnul promite totuși să transforme dintre aceștia. Și Domnul va ridica pe pământ ceva pentru ca ei să fie transformați.

Am reușit să recunoaștem în acest război o oportunitate ridicată de Dumnezeu, pentru ca oamenii din întreaga lume să renunțe la răul lor, la egoismul lor, la războaiele lor cu alții, să poată manifesta altruism, să poată merge să-și spele hainele acolo, în Ucraina, sau să ajute de la distanță, dar uitând de ei înșiși, uitând de acest caracter rău și profitând de oportunitatea de a se transforma. Sunt unii al căror suflet tânjește să se vadă pe ei înșiși ca fiind diferiți, dar ei nu au puterea. Ei cred că acest lucru nu este posibil. Satana i-a mințit atât de mult timp, că așa cum se naște cineva, așa va fi. Acest caracter sau temperament nu poate fi schimbat. Dar Domnul deschide oportunități astfel încât caracterul poate fi schimbat. Și sunt sigur că în Ucraina, Domnul a salvat pe mulți. Domnul a transformat multe suflete, multe caractere. Și El a transformat chiar și oameni care făceau rău, ca aici. Oameni cu săbii, în ghilimele și cu războaie. El i-a transformat. Au văzut lucruri atât de îngrozitoare. Au fost martori la scene atât de teribile, văzând morți sau oameni murind în mâinile lor. Iar acest lucru a produs o schimbare în ei. Sunt mulți care privesc aceste scene la televizor și nu se schimbă nimic în ei. Dar sunt alții care își revin, care se pocăiesc de răutatea lor, văzând cum suferă alții. Și această lucrare vine tot de la Domnul. Pentru că Domnul a putut să-i transforme pe cei unsprezece doar atunci când cineva a murit pentru ei. Când Cristos a murit pentru ei. Ei au privit jertfa Lui, judecata Lui nedreaptă, așa cum se face acum împotriva Ucrainei. Flagelarea, tortura nedreaptă și moartea Lui teribilă. Privind la toate acestea, au renunțat la săbiile și sulițele pe care le aveau cu toții în mâini. Și se împingeau unii pe alții cu ele, se înțepau unii pe alții. Ei, discipolii. Dar, văzând, contemplând jertfa, moartea Domnului, au renunțat.... A fost ușor pentru ei, în lumina morții Domnului, să renunțe la răutatea lor. Să renunțe complet la răutatea lor. În același mod, sunt sigur că Domnul îi transformă pe oamenii de acolo, din Ucraina. Și El încă vorbește aici. Și vom ajunge la câteva versete în care El vorbește despre lucruri unice. Câteva evenimente unice. "Intrați în stâncă, ascundeți-vă în țărână de prezența impresionantă a lui EU SUNT și de strălucirea măreției Sale. Înfumurarea ochilor omului va fi doborâtă și mândria oamenilor va fi umilită. Și numai Eu Sunt va fi înălțat în acea zi." Să observăm că aceste cuvinte vorbesc într-adevăr despre un timp viitor. Un timp care nu a venit încă.

Un timp în care profeția spune că vor fi unii care vor intra în stâncă. Se vor ascunde în țărână de prezența înfricoșătoare a Domnului și de strălucirea Maiestății Sale. Ea vorbește despre o zi viitoare. O zi în care numai Domnul va fi înălțat. Evident, este vorba de sfârșitul lumii. La fel și începutul acestor capitole 2, 3, 4 și 5. Aceste patru capitole sunt un singur Cuvânt dat lui Isaia. Iar aceste patru capitole le vorbesc oamenilor despre sfârșitul lumii. Și se spune că atunci va avea loc acest eveniment când va fi doborâtă mândria ochilor omului. Observați că lupta pe care o duce Domnul este împotriva egoismului. Aceasta conține mândrie, aroganță și toate păcatele. Toate acestea intră în categoria egoismului. Și spune că trufia ochilor omului va fi coborâtă. Mândria oamenilor va fi umilită. Să observăm că acest lucru va fi ca o victorie pentru Domnul. Domnul trebuie să-i smerească pe toți și să facă ca orice genunchi să se plece înaintea Lui. Și spune aici, în versetul 12: "Căci ziua lui Eu Sunt al oștirilor va veni peste oricine este mândru și trufaș. Și asupra fiecăruia înălțat și va fi coborât." Observați că ziua Domnului, putem spune pentru a înțelege, ziua ispășirii. Ziua judecății este ziua ispășirii. Ziua în care fiecare suflet egoist va fi umilit. În această zi care trebuia să fie o perioadă mai scurtă, nu atât de lungă, nu 200 de ani, aproape. Trebuia să se fi terminat înainte, cu mult timp în urmă. Această zi este ziua în care Domnul va oferi schimbarea totală a caracterului celor care o doresc. Iar pe ceilalți, care nu au dorit schimbarea de caracter, îi va umili. Atât de greu va fi acest timp, atât de mare va fi angustia care va veni peste lume, așa cum se spune în Daniel capitolul 12, versetul 1, o angustie cum nu a fost și nu va fi niciodată. O angustie care îi va umili chiar și pe cei bogăți, pe cei puternici, pe cei îngâmfați și pe orice om înălțat. Acest timp care ne stă înaintea, iubiți frați, și care a început, a început doar ca o umbră a ceea ce va urma. Căci cele șapte trâmbițe și ultimele șapte plăgi nu au început încă. Dar acest timp care va veni după sigilarea celor 144.000 este un timp care va umili pe toți cei îngâmfați de pe pământ.

Este atât de teribil ceea ce se va întâmpla în întreaga lume, încât toți cei mândri și îngâmfați la inimă, care nu s-au pocăit de păcatele lor, vor fi umiliți și în cele din urmă uciși. Când va veni Domnul Isus Cristos, ultimii care vor rămâne pe pământul distrus vor muri, iar singurii care vor supraviețui vor fi cei 144.000 sigilați. Și mai departe spune: "Și pe orice turn înalt și pe orice zid puternic", ceea ce înseamnă că ceea ce va veni va veni peste aceștia, peste toți munții înalți, peste toate dealurile care se înalță. În Biblie, "dealuri și munți" înseamnă oameni mândri. Ele sunt simboluri ale unor caractere înălțătoare, așa cum este înalt muntele.

Și să ne amintim că antihristul stă pe șapte munți. El este cel mai înălțat dintre toți, cel mai mândru, care se crede Dumnezeu. El spune că peste toți munții înalți și peste toate persoanele care au caractere înălțate, peste toate dealurile înalte, peste toate turnurile înalte și peste toate zidurile puternice, peste toate corăbiile din Tarsis și peste toate pânzele prețioase, va veni ceea ce trebuie să vină, necazul. "Și trufia omului va fi coborâtă, și mândria oamenilor va fi coborâtă. Și numai Eu Sunt va fi înălțat în acea zi. Și El va îndepărta cu desăvârșire idolii, iar ei se vor ascunde în găurile stâncilor și în crăpăturile pământului, de prezența îngrozitoare a lui Eu Sunt și de strălucirea maiestății Sale, când se va ridica să lovească pământul." Observați că aceste cuvinte sunt cuvinte din cartea Apocalipsa. Sunt cuvinte rostite pentru prima dată aici, în Isaia, dar cartea Apocalipsa le plasează în contextul mai detaliat al

sfârșitului, al evenimentelor finale. Deci aici se vorbește despre cei care nu au acceptat să fie curățați în sângele Mielului, și nu vorbim doar de Laodiceea, ci și de neamuri, Domnul face o lucrare cu toată lumea. Turma Lui este mondială, turma Lui este pământul. Biserica și Laodiceea pentru El este pământul. Este întregul pământ, este întreaga omenire. El Și-a dat sângele, așa cum se spune în Ioan, capitolul 3, versetul 16: "Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea". Atunci, toți cei din întreaga lume care, în timpul acceptabil, adică înainte de a fi dat decretul din Apocalipsa 22:11, nu au fost transformați, toți aceia vor fi pedepsiți cu tristețe. Domnul va aduna în turme mici cete din poporul Său, așa cum a scos pe Lot din cetăți, așa va scoate poporul Său care trebuie să trăiască, de unde vor cădea plăgile și vor cădea trâmbițele. Domnul îi va ocroti pe unii, alții vor fi martiri, așa cum trebuie să fie neamurile, căci nu există iubire mai mare decât aceea de a-ți da viața pentru aproapele tău. Gentilul care a venit să își dea viața pentru aproapele său a obținut legea Agape în inima sa. Nu există o iubire mai mare, aceasta este legea scrisă în El. El a fost capabil să dea totul pentru aproapele său, de aceea Domnul îi va salva pe unii făcându-i martiri, pentru că așa îi poate salva. Și nu vorbim despre prima moarte, nu contează în fața lui Dumnezeu, prima moarte nu este nimic, este un vis. Vorbim despre moartea a doua, moartea veșnică. Interesul lui Dumnezeu este să salveze de la moartea veșnică și de aceea are o carte, care este cartea vieții, în care vrea să umple această carte cu nume de oameni. Așadar, citim aici, în câteva cuvinte, marele conflict final al zilei ispășirii: Domnul va chema pe fiecare să se lepede de păcatele roșii sau negre, de egoismul lor, de aroganța lor, de săbiile lor, de sulile lor, de toate răutățile lor și să se transforme, atât cele cinci fecioare înțelepte de o parte, care trebuie să devină cei 144.000, cât și poporul neamurilor. Toți trebuie să renunțe la egoismul lor. Domnul nu va accepta pe nimeni egoist, nici o persoană egoistă în rai. Domnul face o lucrare în Locul Preasfânt pentru a transforma sufletele egoiste în oameni ai iubirii, și o va face. Acest lucru ne asigură Apocalipsa capitolul 7, unde vedem, la sfârșitul capitolului, o mare mulțime îmbrăcată în haine albe. Cei despre care Ioan întreabă: Cine sunt aceștia îmbrăcați în haine albe? La începutul capitolului, ei îi reprezintă pe cei 144.000. Dar, ca și ei, există un alt popor invizibil, există un popor de neamuri care sunt martiri și care apar uneori în Apocalipsa, menționați acei martiri care și-au dat viața pentru că nu au acceptat stăpânirea lui Satana asupra minții, asupra sufletului lor. Și am auzit de mulți care au fost uciși, împușcați, pentru că nu s-au supus poruncilor oamenilor răi. Nu au vrut să lupte, mulți nu au vrut să lupte, dintre ruși, adică, au fost împușcați. Este posibil ca printre ei să se afle și oameni cu un caracter mai nobil. Și mai sunt martirii din Ucraina, martirii care au murit acolo și martirii din întreaga lume. Ucraina este marea oportunitate, dar Domnul are oportunități pentru toată lumea, în orice situație s-ar afla fiecare, are oportunități care să le deschidă viața pentru a lucra cu altruism și pentru a călca în picioare egoismul. Să nu uităm că Domnul a promis în Noul Testament, spunând: În curând, Dumnezeu îl va zdrobi pe Satana sub tălpile picioarelor voastre. El a promis că egoismul va fi zdrobit de poporul lui Dumnezeu și, în acest fel, capul lui Satana va fi zdrobit. Caracterul său va fi zdrobit, nimeni nu-l va dori, nimeni nu va dori vreodată să fie egoist. Toată lumea va vedea într-o zi că are acest caracter, că nu există bine, că nu există nici măcar fericire și că nu există nimic în caracterul său.

Nimeni nu se poate bucura de viață, nici măcar de viața aceasta, cu atât mai puțin de cea viitoare, dacă trăiește în egoism.

Și aici se spune că va veni o zi în care ei vor intra în peșteri, în timp ce alții, mai înainte de aceasta, s-au ascuns în Iisus Cristos, în stâncă, unde s-au ascuns și Ilie și Moise. Există stânci, există stânca de pe muntele Sinai, stânca din Horeb, și mai există o altă stâncă, există o peșteră, care îl simbolizează și pe Isus Cristos. Iar oamenii care vor intra în Locul Preasfânt, care vor veni în fața tronului lui Dumnezeu, unde li se va permite să intre în Locul Preasfânt, unde intră doar marele preot, acești oameni se vor fi ascuns în Cristos Isus. Intrarea în Locul Preasfânt, intrarea în chivot, în adevăratul chivot al lui Dumnezeu, înseamnă să te ascunzi în Cristos Isus, adică să te ascunzi în caracterul Său. Cristos în noi, acesta este începutul, acesta este ceea ce determină celelalte. Cristos în noi și noi în Cristos. Cristos în noi înseamnă să avem sau să obținem caracterul lui Cristos, iar acest lucru ne va face și pe noi să fim primiți în Cristos, adică sub aripile Sale protectoare. Aceasta se referă la protecția pe care Domnul o va acorda celor care L-au lăsat pe Cristos să crească în ei. Cristos în noi și noi în Cristos. Aceasta este cea mai mare binecuvântare pe care ne-o putem dori în această lume. În timp ce alții se vor ascunde în peșteri, în timp ce alții vor căuta o mântuire omenească, o falsă mântuire, vor crede că pot fi salvați cu averea lor, cu puterea lor, cu tehnologia lor, cu orașele lor subterane pe care le-au construit, cu buncărele lor, nu va fi posibil. Nimeni nu se va putea ascunde de strălucirea Celui care va veni pe pământ. Nimeni! Vor muri cu toții, chiar și cei ascunși în peșteri. Există buncăre care se află adânc, adânc sub pământ. Biblia ne asigură că toți cei mândri vor muri atunci când Cristos va veni, când va veni pe acest pământ. Nu există nicio modalitate de a se ascunde. Îngerii vor fi trimiși. Îngerii îi vor căuta și îi vor găsi pe toți. Sodoma și Gomora au fost transformate în cenușă. Nu contează că unii au intrat în subsolul palatului sau al templului lor. Nu contează, sunt toți morți. Și aceasta este practic o porțiune apocaliptică, astfel încât să înțelegem că acest capitol și aceste capitole trebuie înțelese în contextul apocaliptic al sfârșitului timpului, al sfârșitului zilelor. Sunt profeții din Apocalipsa. Iar în capitolul 3, mai avem câteva versete, să le menționăm doar. Spune: "Căci iată, Domnul, Eu Sunt, Domnul oștirilor, voi lua din Ierusalim și din Iuda pe cel care susține și pe cel puternic, pe cel care aduce pâinea și apa, pe viteazul și pe omul de război, pe judecător și pe profet, pe înțelept și pe bătrân, pe căpetenia de cincizeci și pe omul de onoare, pe sfătuitoarea și pe meșterul excelent și pe vorbitorul iscusit. Îi voi face căpetenii pe tineri, și tineri le vor fi domni, și poporul va face violență unul față de altul, fiecare față de aproapele său. Tânărul se va ridica împotriva bătrânului, iar ticălosul împotriva nobilei. Când un om se va purta cu perfidie cu fratele său, din casa tatălui său, și va zice: Tu vei purta, tu vei fi căpetenia noastră, și ruina aceasta va fi în mâna ta. El va jura în ziua aceea, zicând: Nu mă voi atinge de grija aceasta, căci în casa mea nu este nici pâine, nici îmbrăcăminte; nu mă voi face căpetenia poporului, căci Ierusalimul este ruinat și Iuda a căzut, pentru că limba lor și faptele lor au fost împotriva lui Eu Sunt, ca să tulbure ochii Maiestății Sale. Aspectul chipului lor mărturisește împotriva lor; asemenea Sodomei, își propovăduiesc păcatul, nu-l ascund. Vai de sufletul lor! Pentru că ei au adus răul asupra lor. Spune-i celui drept: îi va fi bine, căci va mânca din roadele mâinilor sale; vai de cel rău, îi va fi rău!

Căci vor fi răsplătiți după faptele mâinilor lor. "

Am citit primele 10 sau 11 versete din capitolul 3, care se află și aici, pe cele două pagini, pe care Domnul ni le-a dat de trei ori în această săptămână, în aceste zile, de două ori fiind chiar în acest Sabat. Și aici descrie, iubiți frați, ceea ce a descris și Ellen White uneori, judecata teribilă a oamenilor care știu, judecata teribilă a celor care au fost custozii victoriei, a bijuteriilor, a adevărului. Acești oameni din Laodiceea, acești oameni adventiști, acești oameni care nu au crescut primind adevărul, acești oameni care au călcat în picioare orice rază de adevăr și au devenit mai răi decât vechiul Ierusalim. Vechiul Ierusalim care au ajuns să-și mănânce mamele propriii copii, și care era plin de violență și de răutate, de egoism și de moarte. Acești oameni sunt văzuți în fața Domnului în același fel, chiar dacă nu se omoară între ei, chiar dacă se împărtășesc din mesele dragostei, așa cum spune Biblia, sunt răi. Caracterele lor sunt atât de violente, atât de teribile, atât de rele. Criticile lor, blasfemiile lor, dorințele lor, faptele lor, tot ceea ce fac, sunt atât de teribile, încât Domnul îi va judeca într-un mod cu totul special. Domnul va judeca pe fiecare după lumina pe care o are, după lumina care i-a fost dată. Deci, cei care au avut adevărul, dar nu au fost sfințiți de adevăr, și vorbim mai întâi de Ierusalim, pentru că aici Domnul vorbește de Ierusalim, adică de conducătorii, de conducătorii religioși, de conducătorii nu numai ai bisericilor mari sau mici, ci și ai grupurilor, ai celor care și-au condus turmele mai mari sau mai mici. Și în paranteză vrem să spunem că există biserici laodiceene, chiar și astăzi în toate mediile, în rețelele de socializare, în whatsapp, telegram, facebook, în toate acestea, există grupuri conduse de puțini, sau de unul singur, care este doar unul, care sunt conducătorii, pastorii acelor grupuri, le dau de mâncare și îi conduc, îi îndrumă pe calea morții. Le dau ceea ce nu este mâncare. Toți aceștia vor fi, de asemenea, considerați responsabili pentru sufletele care se pierd. Toți aceștia, împreună cu marii lideri religioși, toți cei care i-au înșelat pe alții, crezându-se a fi poporul, sunt reflectați aici. Vorbește despre Ierusalim și spune că Domnul va îndepărta din ei, observați, înainte de a se termina pecetluirea, înainte de a începe trâmbițele, Domnul va termina de scos din mijlocul Laodiceei, din mijlocul oricărei influențe umane laodiceene, de sub influența oricărui om cu influență, dar cu o minte laodiceană, de sub influența oricărui pastor, chiar și din grupurile de pe rețelele de socializare, care sunt biserici, și de sub orice influență a oricărui pastor necurat, Domnul îi va scoate pe aceștia pe care îi vom enumera din nou. Domnul va scoate din Laodicea, va scoate din fiecare parte, se spune aici, pe cel care susține și pe cel puternic. Domnul le-a dat unora darul de a aduna resurse, așa cum a fost Iosif din Arimateea sau Nicodim, ei au fost scoși, așa cum promite Domnul aici, scoși din acea Laodicea, scoși din iudaism, iar resursele lor, odată cu ei, și resursele lor au devenit hrană pentru mica biserică slabă, și săraca biserică nou născută a Domnului. Și-au folosit toate resursele pentru a fi un ajutor material pentru biserică. Aici Domnul promite că va scoate mai întâi pe cei care susțin, apoi pe cei puternici. Aici intervine o altă categorie pe care vrăjmașul i-a legat în Laodicea, i-a legat cu cuvinte înșelătoare de către păstori, sau de către cei care se cred înțelepți, unși, sau de către păstorii de grupuri, cei care predică, care comentează profețiile, care arată, și sunt atâția și atâția și atâția și atâția care se arată înaintea celorlalți ca fiind foarte înțelepți, foarte puternici în înțelegerea căii. Aici se poate referi și la un

alt tip de putere. Ei sunt susținătorii, apoi cei puternici, apoi susținătorii de pâine și apoi toți cei care aduc apă. Observați că nu numai că va scoate oamenii care pot da hrană în vremuri de restriște, care au, dar le va permite să fie flămânzi și însetați. Acest lucru se va întâmpla cu întreaga Laodicea. Foamea și setea, așa cum au suferit acești oameni săraci și nevinovați din Ucraina, în orașele lor, distruse, lipsite de căldură, mulți au înghețat, au murit de frig, fără electricitate, fără apă luni de zile, nici măcar pentru a face un duș, fără mâncare și fără niciun fel de hrană. Toate acestea, dacă s-a ajuns la Ucraina, se vor întâmpla cu toți cei mândri. Domnul arată doar care va fi plata sa pentru calea sa, iar aceasta va veni asupra conducerii Laodiceenilor în acest caz. Capitolul 3 vorbește despre conducerea laodiceană. Aici se spune că Domnul va lua și pe viteazul, pe omul de război, pe judecătorul și pe profetul, pe toți aceștia cărora Domnul le-a dat. poate, daruri, Domnul îi va lua. Domnul va face ca darurile lor să fie folosite în adevărata Sa turmă.

Cel prudent și cel bătrân, căpitanul peste cincizeci și omul respectabil, sfătuitorul și meșterul excelent, și oratorul iscusit." Aici nu vorbește despre vorbitorii pricepuți și egoiști, despre laodiceeni, iubitori de daruri, așa cum spune aici. Se referă la alții așa cum, amintindu-ne de cartea Faptele Apostolilor, știm cum l-au găsit pe Apolo sau pe alții care au predicat și care erau oratori, aveau darul vorbirii. Iar Domnul are nevoie de astfel de oameni. Și Paul, un orator priceput. Și a fost scos din iudaism. De asemenea, în tot acest timp, Domnul în toată această perioadă, sigilarea va aduce, va scoate, va lumina, va conduce la pocăința pe Iacov, la lupta sa cu îngerul, la recunoașterea caracterului și a căii Sale. Și ei vor părăsi iudaismul laodicean și vor accepta calea lui Cristos. Ei vor accepta să sufere mai degrabă cu biserica Sa săracă și să meargă pe această cale decât să meargă cu marea Laodicee. Așadar, se spune aici că Laodicea va rămâne cu băieți ca prinți și băieți ca domni. Este exact ceea ce am văzut de-a lungul anilor, ca și în școlile lor teologice. Băieți care nici măcar nu știu de ce fac școala sau o fac pentru un salariu, pentru că așa spune Ioan capitolul 10, păstori plătiți. Aceștia vor deveni cei care trebuie să conducă turma pentru a nu fi înșelați sau uciși de pericolele de pe drum. Un păstor trebuie să știe cum să conducă și unde să își conducă turma. Căci acești orbi își vor conduce turmele în groapa în care vor cădea ei înșiși. Ei vor propovădui învățături false și profetii false. Ei le vor spune că sfârșitul nu este încă aproape, că mai este încă destul timp și toți vor fi surprinși de sfârșit, precum stăpânul casei de hoțul care intră să fure. Domnul a promis doar adevăratei Sale biserici că nu va fi surprinsă de venirea sfârșitului, pentru că această biserică va recunoaște păstori pe care El îi va pune, pe cel de-al treilea Ilie. Ei vor lumina cu adevărat calea. Apoi vor arăta pas cu pas unde ne aflăm în istoria marii lupte dintre bine și rău. Unde ne aflăm și ce urmează. Și toți vor merge cu siguranță în pregătire, știind exact ce face Cristos în ceruri și recunoscând clar evenimentele apocaliptice pe măsură ce se împlinesc pe pământ. Pe când băieții, flăcăii, prinții, păstori din Laodicea nu vor înțelege nimic. Din păcate, am întâlnit astfel de păstori, băieți, în umblarea noastră de-a lungul anilor. Am văzut toată orbirea pe care o au și faptul că nu pot înțelege nimic. Ei bine, toate acestea se împlinesc de ani de zile. Și cred că acest lucru se împlinește încă din 2008, când Laodicea a respins Duhul Sfânt. Se împlinește încetul cu încetul, dar acum Domnul va duce această lucrare la sfârșit și îi va scoate din Laodicea pe toți cei pe care îi

poate sfinți, îi poate transforma. Toți ceilalți care nu vor accepta să fie conduși în apele vieții, vor muri, vor pierde viața veșnică, probabil. Și vor muri, vor suferi. De asemenea, ei nu vor avea o moarte ușoară, ci vor muri în suferință. Pentru că au fost conduși de păstori plătiți, păstori răi, care nu sunt păstori, ci criminali, conform Bibliei. Aceștia sunt oameni criminali, ucigași, acești păstori, acești falși profeți, ucigași de oi. Acesta este cuvântul pe care Domnul ni l-a dat în acest Sabat pentru Laodiceea. Pentru că în această săptămână am văzut cum El se luptă pentru a trezi Laodiceea. Domnul a trimis de la mii de kilometri depărtare, aici, pe acest munte, chiar la această fermă, oameni care au nevoie să fie treziți. La fel cum Duhul Sfânt a purtat poporul din tot Israelul, din toată țara, a purtat poporul pe muntele unde se afla Ioan Botezătorul. Nu a trebuit să le caute, Domnul le-a adus acolo. Și acest fel de judecată și acest fel de lucrare a prezentat-o Domnul prin Ioan Botezătorul pentru că, în cele din urmă, în ziua Domnului, în ziua ispășirii, lucrarea pe care o va face Domnul în cele din urmă se va face poate de pe un munte sau din anumite locuri și cuvântul care va fi înregistrat și trimis prin internet va circula în toată lumea și își va împlini lucrarea repede pe pământ, spune Domnul. Cuvântul este cel care trebuie să realizeze lucrarea. Domnul, așa cum a transformat sau convertit suflete, va fi prin Cuvânt. Iar adevăratul Cuvânt va fi inspirat de Dumnezeu. Nici un om nu poate salva pe nimeni cu cuvinte omenești, dacă nu există puterea lui Dumnezeu în acele cuvinte. Numai cuvântul acelei persoane care și-a sfințit viața, numai acel cuvânt va avea puterea lui Dumnezeu de a atinge inimile și de a le transforma. Așadar, Domnul face aceeași lucrare. Domnul trimite în acest Sabat și acest cuvânt. Și Domnul a făcut atâtea minuni în ultima vreme pentru ca cuvântul Său să zboare rapid peste tot pământul și să-i caute pe cei care nu iubesc această lume și vor să scape de caracterul lor egoist. Domnul a făcut mari minuni. Într-o temă, dacă Dumnezeu ne permite, vă vom spune ce a făcut Dumnezeu pentru a face Cuvântul Său să zboare repede pe acest pământ.

Fie ca pacea Domnului Isus Cristos, dragostea Tatălui Etern și părtășia Duhului Său Sfânt să adune repede rămășița Sa, Muntele Sionului Său prin cuvântul Său sub aripile Sale, într-o singură turmă. Și va fi o singură turmă, un singur păstor. Multe binecuvântări cerești!

Instituto Madison España,

scoalamadison@protonmail.com

Telegram RO: https://t.me/institutul_madison_spania

Telegram ES: https://t.me/atalayas_adventistas

elultimoclamor.org

Multumim lui Isus Cristos pentru binecuvântarea de a înțelege Cuvântul Său!